

De meeste belangstelling in het wielrennen gaat natuurlijk uit naar de renners en de rensters. Maar er lopen veel meer mensen rond in de coulissen. Mensen zonder wie de sport niet zou kunnen bestaan. **Wieler Revue** brengt in de rubriek **Entourage** telkens iemand uit deze groep voor het voetlicht. Deze keer: **Jos Benders**.

‘De hulpreflex is er meteen’

Naam: Jos Benders
Leeftijd: 57
Functie: Arts-coördinator Service Médical

ARIE HUT

Beeld: Cor Vos

Service Médical is verantwoordelijk voor de medische begeleiding bij onder meer de NK en de Eneco Tour. Vertelt u eens wat over de werkzaamheden.

„Een gemiddelde dag begint voor ons met een teambriefing. Daarna gaan we de koers in. We zijn er meestal met vijf wagens. Een polimobiel, twee open dokterswagens en twee ambulances. Ikzelf zit meestal in één van de cabrio's. Na afloop is er altijd een nabespreking, meestal duurt dat een uurtje. We moeten verder ook allerlei rapporten invullen, medische gegevens bijhouden. En alle processen worden later ook nog geëvalueerd. Er gaat wel een heel traject aan zo'n werkdag vooraf, we hebben een tiental facilitaire medewerkers en krijgen ondersteuning van zo'n 175 vrijwilligers. Alles bij elkaar doen we zo'n 200 wedstrijddagen met Service Médical.”

Jos Benders helpt Thomas Dekker

Wat is een polimobiel?

„Dat is een mobiel ziekenhuisje, met alles aan boord wat ook aanwezig is bij een eerste hulp. We kunnen er kleine operaties doen, reanimeren. Er zit ook een mobiele meldkamer in, die met alle hulpverleners contact houdt. En we doen er ook de voor- en nabespreking.”

Is uw werk vergelijkbaar met dat van dokter Porte in de Tour?

„Ah, mijn vriend en collega! We hebben elkaar de laatste jaren goed leren kennen, we bellen ook met elkaars verjaardag. En als we elkaar zien geven we een welkomstkus, zoals de Fransen dat gewend zijn. Dokter Porte was hier ook wel eens te gast. En toen de Tour in 2006 door Nederland en België kwam, zat ik naast hem in de wagen. Dat was met de valpartij van Erik Dekker en ik heb me toen om hem bekommerd. Dokter Porte en ik leren veel van elkaar. De naam Service Médical is 23 jaar geleden ontstaan, als erbetoon aan de Fransen, nadat ik een paar keer een werkbezoek had gebracht aan de Tour.”

Is er een taalbarrière? Stel, u krijgt tijdens de koers een Spanjaard met klachten bij de auto...

„Ik spreek een enkel woord Spaans, maar in het algemeen is er altijd wel een vorm van communicatie bij eerste hulp. Veel medische woorden komen trouwens uit het Latijn, dus die kan ik wel begrijpen. Maar echt problemen zijn er eigenlijk nooit, als iemand last heeft van keelpijn, kan hij ook naar zijn keel wijzen.”

Hoe bent u in de wielersport terecht gekomen?

„Ik liep stage bij een huisdokter en die deed altijd de NK. Hij kon niet, in 1980 was dat, en vroeg mij toen. En ik ben nooit meer weggeweest. Toen ben ik na vijf jaar begonnen een groep te formeren, dat werd Service Médical. Want het is gevaarlijk werk om alleen te doen.”

Gevaarlijk?

„Ik moest voordien maar afwachten waar ik met mijn dokterstasje kon plaatsnemen. Soms was dat in een ploegleiderswagen, of in een taxi. Ik heb ook een tijdje de auto van mijn broer gebruikt, met stickers erop. Maar je wist niet wie er in de ambulance reed, er was geen samenhang. Nu wel, ieder teamlid behoort tot dezelfde familie en weet waar 'ie mee bezig is.”

Voor de renners is het natuurlijk het beste als u niet in actie hoeft te komen

„Maar dat gebeurt tegenwoordig eigenlijk nooit meer. Als we nodig zijn, is de hulpreflex er meteen. Teamleden zeggen wel eens schertsend 'je bent er al voor het ongeluk'. Maar het is wel zo, soms voorvoel je het wel eens dat er wat staat te gebeuren. Dat komt ook door de ervaring. Wat ik nog even kwijt wil, sinds kort hebben we het ISO-certificaat, een kwaliteitskeurmerk dat er niet om liegt! 25 jaar geleden deed ik het werk nog vanuit een taxi en nu met dit keurmerk!” ■